

WFI

VONNIS

nummer: 283

datum: 15/01/2018

De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC1 kamer, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.L6.7277-14

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN:

1.

Zonder gekend beroep

Geboren te

000394

Wonende te : Wuustwezel,
Belg

2.

Zonder gekend beroep

Geboren te op

000395

Wonende te Wuustwezel,
Belgische

BETICHT VAN:

Te

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Op het onroerend goed gelegen te

Kadastraal omschreven als

(gemeentenummer

) met een oppervlakte van 11.229 m² weiland

eigendom van (NN) en
(NN) krachtens de akte van aankoop
verleden voor Notaris notaris te en geregistreerd op

in agrarisch gebied,

A. De eerste en de tweede, van 28 januari 2011 tot 1 oktober 2012.

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° en artikel 6.1.1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a,

namelijk

- I. een loods (bij benadering 35m56 op 25m75) te hebben opgericht
- II. een verharding van 410 m² tot tegen de nieuw opgerichte loods te hebben aangelegd

en/of als eigenaar deze handelingen te hebben toegestaan of aanvaard.

B.

bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, handelingen te hebben, voorgezet, in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, de beschikking in kortgeding

namelijk het oprichten van de loods en het aanleggen van de verharding tot tegen de loods voor een oppervlakte van 410 m² en het verderzetten van het gewoonlijk gebruik van het perceel voor de opslag van materieel en materiaal en het parkeren van voertuigen in het kader van de exploitatie van de metaalbewerking en en metaalsmederij

I. Op 1 juni 2011, de verjaring der strafvordering terzake de tenlastelegging rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk het kantschrift van de procureur des konings dd. 23/2/2016: in strijd met het stakingsbevel dd. 31 januari 2011 opgelegd door de Lokale Politie Grens en bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur dd. 7 februari 2011

II. Op 15 juli 2011, de verjaring der strafvordering terzake de tenlastelegging rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk het kantschrift van de procureur des konings dd. 23/2/2016: in strijd met het stakingsbevel dd. 1 juni 2011 opgelegd door de

lokale politie Grens en bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 14 juni 2011

C. De eerste en de tweede, van 21 oktober 2010 tot 26 januari 2017

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° en artikel 6.1.1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a en artikel 4.2.1.5°b

namelijk het gewoonlijk gebruik van het perceel voor de opslag van materieel en materiaal en het parkeren van voertuigen in het kader van de exploitatie van de metaalbewerking en en metaalsmederij

en/of als eigenaar deze handelingen te hebben toegestaan of aanvaard.

D. De eerste en de tweede, op 1 april 2014

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° en artikel 6.1.1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.6° zijnde het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd aangemerkt,

namelijk de industriële functie van de kleedkamer voor het personeel en vergaderruimten in de loods te hebben gewijzigd naar een woonfunctie,

en/of als eigenaar deze handelingen te hebben toegestaan of aanvaard.

E. De eerste

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 4§1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning thans inbreuk uitmakende van artikel 6 al.1

van Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en artikel 5.2.1§6, al. 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en bijlage 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II), door zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een inrichting klasse 2 te hebben geëxploiteerd,

meer bepaald:

I. Op 21 mei 2011, de verjaring der strafvordering terzake de tenlastelegging rechtsgeldig gestuit zijnde door daden van onderzoek of vervolging, namelijk het kantschrift van de procureur des konings dd. 23/2/2016

- Rubriek 12.1.2.2°b: elektriciteitsproductie: inrichtingen die wisselspanning opwekken, met een geïnstalleerd totaal elektrisch schijnbaar vermogen van

2° b) meer dan 200 kW tot en met 10.000 kW als de inrichting volledig of gedeeltelijk in een ander gebied dan een instructiegebied ligt.

- Rubriek 31.1.2°b) Motoren met inwendige verbranding: Vast opgestelde motoren met een totaal nominaal vermogen van :

2° b) meer dan 100 kW tot en met 500 kW, wanneer de inrichting volledig of gedeeltelijk is gelegen in een gebied ander dan industriegebied

II. Van 14 oktober 2014 tot 31 januari 2017

Rubriek: 17.3.9.2.: brandstofverdeelinstallaties voor motorvoertuigen, zijnde installaties voor het vullen van brandstoftaks van motorvoertuigen met vlocibare koolwaterstoffen bestemd voor de voeding van de erop geïnstalleerde motoren:

2° inrichtingen voor de verdeling van de in rubriek 7.3.4, in rubriek 17.3.5., in rubriek 17.3.6. of in rubriek 17.3.7. bedoelde vloeistoffen met maximaal 2 verdeelslangen waarmee uitsluitend eigen bedrijfsvoertuigen worden bevoorraad

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord eerste en tweede beklagde in hun middelen van verdediging, respectievelijk bijgestaan en vertegenwoordigd door meester R. Hens en meester H. Vermeiren, advocaten bij de balie te Antwerpen;

oOo

1. OP STRAFRECHTELIJK VLAK

- Feiten

Beklaagden zijn woonachtig te

Het wordt niet betwist dat eerste beklagde op deze locatie een professionele activiteit uitoefent, naar eigen zeggen een landbouwsmederij.

Het wordt evenmin betwist dat beklagden (achter hun woning) met het oog op de uitoefening van deze professionele activiteit twee loods hebben opgetrokken. Een eerste loods (in besluiten van partijen aangeduid met het nummer 1, en na renovatie aangeduid als loods 3) situeert zich bouwkundig links van de woning van partijen bij frontaalaanzicht. Een tweede loods (de loods 2) bevindt zich bouwkundig rechts van de woning van partijen.

Omtrent loods 1 werd reeds door huidige rechtbank vonnis geveld op 26.04.2004.

Thans worden partijen opnieuw vervolgd voor het plegen van meerdere inbreuken op de milieuwetgeving en de bepalingen inzake ruimtelijk ordening.

Onder de tenlastelegging A worden beklagden vervolgd voor het illegaal optrekken van een bouwwerk, het betreft de zgn. loods 2.

Onder de tenlastelegging B worden beklagden vervolgd voor het verderzetten van werkzaamheden (zoals vermeld onder de tenlastelegging A) ondanks het verlenen van meerdere stakingsbevelen hiertoe.

De tenlasteleggingen C en D betreffen algemene inbreuken op de stedenbouwkundige bepalingen, meer bepaald het opslaan van goederen zonder vergunning (tenl. C) en het inrichten van een wooneenheid in een gebouw met industriële functie (tenl. D).

Onder de tenlastelegging E wordt eerste beklagde vervolgd voor inbreuken op de milieuwetgeving.

- Betreffende de tenlasteleggingen A en B

Beklaagden worden vervolgd voor het illegaal optrekken van een loods en het aanleggen van een wegverharding in de periode van 28.01.2011 tot 01.10.2012.

Het wordt niet betwist dat door de Bestendige Deputatie van de provincie Antwerpen op 08.04.2010 aan beklagden een stedenbouwkundige vergunning werd verstrekt voor het uitvoeren van deze werkzaamheden.

Het wordt evenmin betwist dat deze vergunning pas op 09.07.2013 door de Raad voor Vergunningsbetwistingen vernietigd werd.

Ten tijde van de door beklagden verrichte werkzaamheden, beschikten zij bijgevolg over een stedenbouwkundige vergunning hiertoe.

Tegen de vergunning van 08.04.2010 werd op 17.10.2010 een vernietigingsberoep ingesteld bij de Raad voor vergunningsbetwistingen. Dergelijk beroep schorst de uitvoering van de verleende vergunning op zich echter niet.

Enig stuk waaruit blijkt dat de betwiste vergunning conform het toenmalig artikel 4.8.12 van de Vlaamse Codex inzake Ruimtelijke Ordening geschorst zou zijn geworden, blijkt uit niets.

De beschikking van de kortgedingrechter te Antwerpen d.d. 13.07.2011, waarnaar het Openbaar Ministerie in haar besluiten van 06.11.2017 verwijst, schorst op zich evenmin de werking van de voorliggende stedenbouwkundige vergunning. Deze beschikking van de voorzitter in kortgeding werd overigens bij arrest van het hof van beroep te Antwerpen op 02.11.2011 herroepen. (zie stuk. 13, bundel beklagden)

In die optiek dient de rechtbank vast te stellen dat beklagden zich niet schuldig maakten aan de hen ten laste gelegde feiten zoals omschreven onder de tenlastelegging A en dienen zij hiervoor te worden vrijgesproken.

Onder de tenlastelegging B worden beklagden vervolgd voor het schenden van stakingsbevelen die op 31.01.2011 (tenl. B. I) en 15.07.2011 (tenl. B. II) door de bevoegde ambtenaar werden uitgeschreven.

Beklaagden kunnen slechts strafrechtelijk vervolgd worden in zoverre zij zich schuldig zouden hebben gemaakt aan het doorbreken van regelmatig opgelegde stakingsbevelen.

De rechtbank stelt vast dat voormelde stakingsbevelen van 31.01.2011 en 15.07.2011 door het hof van beroep te Antwerpen bij arrest van 28.03.2012 (st. 12, bundel beklaagden) herroepen werden.

In die omstandigheden dienen beklaagden te worden vrijgesproken voor de tenlasteleggingen B. I en B. II.

- Betreffende de tenlastelegging C

Onder de tenlastelegging C worden beklaagden vervolgd voor inbreuken op de stedenbouwkundige regelgeving nu zij zonder vergunning hun terrein zouden hebben gebruikt voor de opslag van materiaal en materieel in open lucht.

Vooreerst verwijst de rechtbank naar de voorliggende processen-verbaal van de verbalisanten d.d. 21.10.2010, 31.01.2011, 01.06.2011 en 15.07.2011.

Uit deze vaststellingen blijkt dat beklaagden alsdan weldegelijk gewoonlijk hun terrein gebruikten voor de opslag van goederen.

In besluiten halen beklaagden aan dat in die periode een loods werd opgetrokken waarbij de nodige hinder werd ondervonden ingevolge de vernietiging van vergunningen en het uitschrijven van stakingsbevelen.

Dergelijke maatregelen kunnen niet beschouwd worden als een situatie van overmacht en deze geven beklaagden niet het recht om hun terrein op een oneigenlijke wijze aan te wenden.

In de periode van augustus 2011 tot september 2014 werden geen vaststellingen gedaan omtrent het gebruik van het terrein van beklaagden voor de opslag van goederen. De tenlastelegging is in deze periode dan ook niet bewezen.

Op 14.10.2014, 02.12.2015 en 26.01.2017 werden opnieuw vaststellingen verricht waaruit bleek dat op de terreinen van beklaagden goederen werden opgeslagen. Gelet hierop oordeelt de rechtbank het bewezen dat beklaagden ook in deze periode, zonder vergunning, gewoonlijk goederen op hun terrein hebben opgeslagen.

De tenlastelegging C is bewezen waarbij de incriminatieperiode als volgt dient te worden aangepast: "Van 20 oktober 2010 tot 16 juli 2011 en van 13 oktober 2014 tot 27 januari 2017"

- Betreffende de tenlastelegging D

Onder deze tenlastelegging worden beklaagden vervolgd voor het onvergund inrichten van een woonegelegenheid in één van hun loodsën.

De rechtbank verwijst naar de vaststellingen die hieromtrent werden gemaakt door de verbalisanten op 14.10.2014.

In besluiten wordt deze tenlastelegging door beklaagden niet betwist.

De tenlastelegging D is bewezen.

- Betreffende de tenlastelegging E

Onder de tenlasteleggingen E. I en E. II wordt eerste beklagde vervolgd voor inbreuken op de milieuwetgeving.

Op 21.05.2011 werd er door de verbalisanten op het terrein van eerste beklagde een stroomgenerator aangetroffen. Uit de technische vaststellingen blijkt dat het gebruik van dergelijke stroomgenerator een inrichting voor elektriciteitsproductie vormt waarvoor een milieuvergunning klasse 2 vereist is.

Vast staat dat eerste beklagde niet over dergelijke vergunning beschikt.

In besluiten stelt eerste beklagde dat voornoemde stroomgenerator nooit in bedrijf is geweest. Eerste beklagde stelt dat deze slechts tijdelijk door derden op zijn terrein gestockeerd is geworden.

Eerste beklagde stelt dat deze stroomgenerator nooit in bedrijf is gesteld. Eerste beklagde betwist bijgevolg ooit een inrichting voor elektriciteitsproductie te hebben geëxploiteerd.

Noch uit de vaststellingen van de verbalisanten (kaf 4, st. 23) noch uit het voorliggende fotomateriaal (kaf 4, st. 3) kan de rechtbank vaststellen dat voornoemde stroomgenerator door beklagde in gebruik is genomen voor de productie van elektriciteit dan wel werd aangewend als noodgroep.

De tenlastelegging E. I is dan ook niet bewezen.

De tenlastelegging E. II wordt door beklagde niet betwist. Hij erkent de vaststellingen in het verslag van milieutoezicht van 09.02.2017 m.b.t. de brandstofverdeelininstallatie waarvoor hij niet over de noodzakelijk vergunningen beschikte.

Het gegeven dat eerste beklagde aangeeft zich thans in regel te hebben gesteld, doet geen afbreuk aan de vastgestelde overtreding.

De tenlastelegging E. II is bewezen.

- Strafmaat

De feiten zijn ernstig en de tenlasteleggingen C (zoals beperkt), D en E. II vermengen zich in hoofde van eerste beklaagde, en de tenlasteleggingen C (zoals beperkt) en D in hoofde van tweede beklaagde, als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet zodat slechts één bestraffing moet worden opgelegd.

De handelingen van beklaagden wijzen op een gebrek aan respect voor de geldende regelgeving.

De rechtbank stelt enerzijds vast dat beklaagden reeds geruime tijd – met wisselend succes – een juridische strijd voeren om hun onroerende goederen aan te wenden zoals zij het wensen. Vergunningen worden hiertoe toegekend of geweigerd waarbij deze beslissingen worden aangevochten en op hun beurt worden vernietigd waarop een nieuwe procedure tot het bekomen van vergunningen wordt opgestart. Het is niet aan huidige rechtbank om hieromtrent thans uitspraak te doen.

Anderzijds stelt de rechtbank vast dat beklaagden niet steeds de geldende regelgeving naleven en ook wanneer de regelgeving dit niet toestaat, hun zin doordrijven en naar eigen goeddunken handelen.

Beklaagden dient een signaal te worden gegeven om hen duidelijk te maken dat dergelijk optreden niet zal worden getolereerd.

Het opleggen van de hierna bepaalde geldboete oordeelt de rechtbank hiertoe noodzakelijk.

Gelet op het ontradende karakter van een uitgestelde bestraffing en nu beklaagden hiervoor nog in aanmerking komen, kan uitstel van tenuitvoerlegging worden toegestaan.

- Verbeurdverklaring

Gelet op de vrijspraak van beklaagden voor de tenlasteleggingen A en B kan de rechtbank slechts uitspraak doen omtrent de vordering tot verbeurdverklaring van illegale vermogensvoordelen in zoverre deze betrekking hebben op het lastens beklaagden weerhouden misdrijf als omschreven onder de tenlastelegging D.

Het wordt niet betwist dat beklaagden 20 maanden lang een illegale wooneenheid hebben gebruikt.

Naar eigen zeggen werd deze niet verhuurd maar werd deze bewoond door de studerende dochter van partijen die blijkbaar niet meer in de ouderlijke woning wilde verblijven.

In de mate dat beklagden voor deze bewoning geen huur zouden hebben ontvangen van hun dochter, staat het vast dat beklagden door hun handelswijze gelijkaardige uitgaven, in de zin van het huren van een studieruimte, hebben uitgespaard.

Hoe dan ook hebben beklagden hierdoor een illegaal vermogen gerealiseerd.

De begroting van het Openbaar Ministerie (20 maanden aan een maandelijks huurprijs van 600 EURO) oordeelt de rechtbank redelijk en billijk zodat een illegaal vermogen van 12.000 EURO weerhouden dient te worden.

Nu het niet kan worden aanvaard dat beklagden financieel voordeel halen uit de door hen gestelde misdrijven, dient dit illegaal vermogen verbeurd te worden verklaard.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 191, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985;
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen, zoals aangehaald in de voormelde tenlasteleggingen C, D en E.II,
en bij toepassing van de artikelen 38, 40, 42-3°, 43bis, 65, 66 van het Strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak.

Past de incriminatieperiode van tenlastelegging C aan zoals voormeld.

Spreekt eerste beklaagde
tenlasteleggingen A, B en E. I.

VRIJ voor de

Spreekt tweede beklaagde
tenlasteleggingen A en B.

VRIJ voor de

VEROORDEELT eerste beklaagde hoofdens de
vermengde feiten van de tenlasteleggingen C (zoals beperkt), D en E.II tot
een geldboete van **VIJFHONDERD EUR.**

Aangezien deze veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99 bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 1 en 8 der wet van 29 juni 1964, de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van deze veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van twee jaar vanaf heden,

VEROORDEELT tweede beklaagde hoofdens
de vermengde feiten van de tenlasteleggingen C (zoals beperkt) en D tot een
geldboete van **VIJFHONDERD EUR.**

Aangezien deze veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99 bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 1 en 8 der wet van 29 juni 1964, de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van deze veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van twee jaar vanaf heden,

Verplicht eerste en tweede veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van elk 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 25 december 2016, vermeerderd met 70 decimes, en gebracht op elk 200 EUR.

Verplicht **eerste en tweede** veroordeelde tot betaling van **elk 1/2** van de kosten van het geding –de kosten één en ondeelbaar veroorzaakt door de lastens beklaagden weerhouden en bewezen feiten- belopende **386,16 EUR** in totaal op heden en, bij toepassing van artikel 91 van het KB van 28 december 1950, tot een vergoeding van **elk 51,20 EUR**.

Legt bij toepassing van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, aan **eerste en tweede** veroordeelde een bijdrage op van **elk 20 EUR**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 25 december 2016 **elke** geldboete van **500 EUR**, vermeerderd wordt met 70 decimes, zodat **elke** geldboete **4000 EUR** bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraffen waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op **drie maanden** voor **elke** geldboete van **500,- EUR**;

oOo

Verklaart verbeurd als illegaal vermogensvoordeel, lastens **eerste** beklaagde en **tweede** beklaagde **ieder** voor de helft, de som van **12.000 euro** in totaal, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen conform artikel 42-3° en 43 bis van het Strafwetboek.

Wijst het meer en andersgevorderde af.

oOo

Houdt de beslissing omtrent de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

oOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechter die de zaak behandeld heeft en erover beraadslaagd heeft en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op vijftien januari tweeduizendachtien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

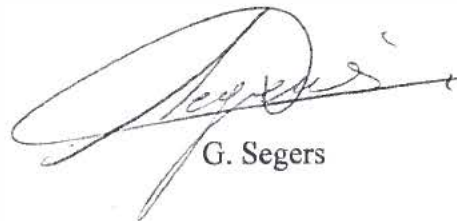
AANWEZIG:

G. Segers, voorzitter van de kamer, enig rechter
Het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

H. Wouters, griffier.

H. Wouters

G. Segers